

„NYOMJÁTOK A FÜLEMBE!”

(Rock and Roll Jukebox)

PATTI SMITH

Rock and roll néger
(Rock and Roll Nigger)

A kedvesem egy fekete bárány. A kedvesem kurva.
A kedvesem nagy és egyre nagyobb lesz.
Bébi, hozz valamit. Hozz még többet.
A kedvesem, a bébi, a bábim egy rock and roll néger.
Oh, nézz körül, nézz körül magad körül,
rézhullámon szörfölünk.
Szereted a világot, ami körbevesz?
Kész vagy elviselni?

A társadalmon kívül, várnak rám.
A társadalmon kívül, akarok lenni.

(Lenny!)

A kedvesem egy fekete bárány. A kedvesem kurva.
Tudod, hogy növekszik. Egyre nagyobb lesz.
A kedvesem segít; az ujja a ravaszon.
A bébi, bébi, bébi egy rock and roll néger.

A társadalmon kívül, akarok lenni.
A társadalmon kívül, várnak rám.

(Akik már szenvedtek, értik a szenvedést,
és ezért kinyújtják kezüket
a vihar rombol
de meg is termékenyít
áldott a fű
és a belém nyilalló fény és igazság)
Elvesztem a kéz völgyében.
Elvesztem a végtelen tengerben.

Elveszett voltam, és mértéktelen
szerelmet köpött a szívem.
Elveszett voltam, és az ár,
az ár nem számított nekem.
elveszett voltam, és az ár,
a társadalmon kívüliség volt.

Jimi Hendrix néger volt.
Jézus Krisztus és a nagy szintűgy.
Jackson Pollock néger volt.
Néger, néger, néger, néger,
Néger, néger, néger.

A társadalmon kívül, várnak rám.
A társadalmon kívül, lesz az a hely,
ahol ha keresel, megtalálsz.
A társadalmon kívül, várnak rám.
A társadalmon kívül.

Húsvét
(Easter)

Húsvétvasárnap, sétáltunk.
Húsvétvasárnap, beszélgettünk.
Izabella, kicsim, fogd meg a kezem. Eljött az idő.

Izabella, minden ragyog.
Izabella, mindent tud.
A szívem, Izabella.
És a fejem, Izabella.

Frederick és Vitalie, a megmentő bennetek.
Oh, az út a Napba vezet. Bátyám, nővérem, eljött az idő.

Izabella, minden ragyog.
Izabella, mindent tud.
Izabella, meghalunk.
Izabella, emelkedünk.

Én vagyok a forrás, a szent föld,
a misztérium végtelen írmagja,
a tüske, a fátyol, a báj arca,
a bronzkép, az alvás tolvaja,
az álmok nagykövete, a béke hercege.
Én vagyok a kard, a seb, a szégyenfolt.
Káin színeváltozott és kigúnyolt gyermeke.
Szétszaggattatok, véget érek, és visszatérek.
Újra én vagyok a só, a keserű nevetés.
Én vagyok a gáz a lámpaburában, az esthajnalcsillag
a látvány azon gömbje, mely Krisztus könnyeihez vezet
és ontja őket, melyek elhalnak és felszáradnak,
úgy ahogyan én emelkedek ma este.

Izabella, emelkedünk.
Izabella, emelkedünk.